

İKİTEKER

İKİTEKER.ORG | MOTOSİKLET E-ZİNE | PARA İLE SATILMAZ | AYDA BİR YAYINLANIR | ÖZEL SAYI

Yunan Adaları

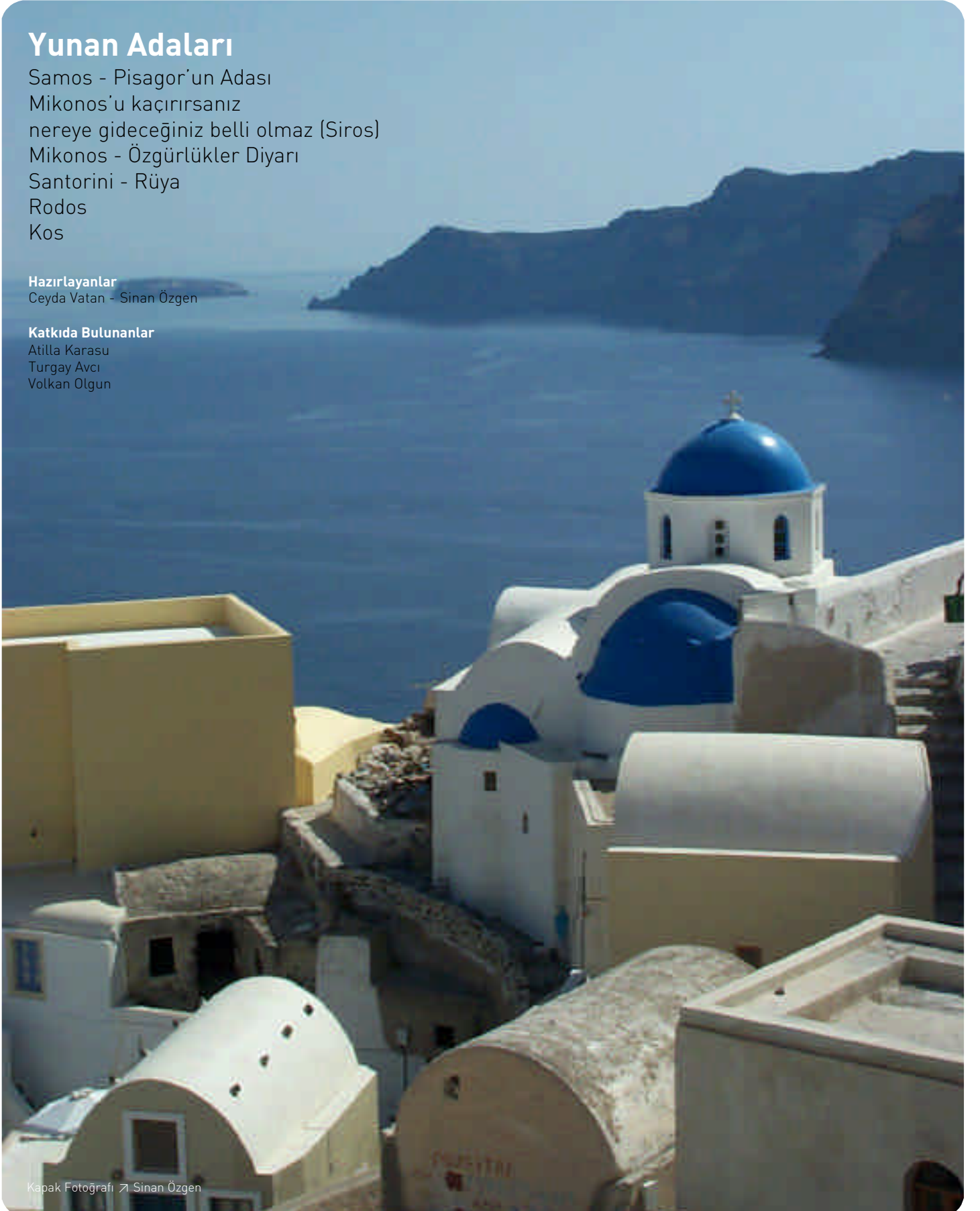
Samos - Pisagor'un Adası
Mikonos'u kaçırsanız
nereye gideceğiniz belli olmaz (Siros)
Mikonos - Özgürlükler Diyarı
Santorini - Rüya
Rodos
Kos

Hazırlayanlar

Ceyda Vatan - Sinan Özgen

Katkıda Bulunanlar

Atilla Karasu
Turgay Avcı
Volkan Olgun

Kapak Fotoğrafi 7 Sinan Özgen

Gezi Yunan Adaları

“İnsan aklının hayal g c n n varabileceği son noktalardan biri de Yunan adaları feribot tarifesidir. İncil’in Patmos adasında yazıldığını bilirsiniz. B y k olasılıkla feribot beklerken sıkıntıdan yazılmış olabilir.”

Douglas Adams’ın “Kutsal Dedektiflik Bürosu” adlı kitabından...

19 Nisan-18 Mayıs 2002’de İTÜ’de düzenlenen “20. yüzyıl Yunan Mimarlığı” sergisinin hemen sonrasında, sergide birlikte çalıştığımız Mimar Savvas Tsilenis’den bir elektronik posta aldık. e-postasının sonunda özetle şöyle yazıyordu Tsilenis: “Sinan gelebilersen bir an önce organize et, bekliyorum...” İşte herşey bu şekilde başladı. Arka arkaya iki defa gitmemize neden olacak kadar ilgi çekici Yunanistan ana karası ve adalarından bazılarında geçen yolculuğumuzun sadece adalar kısmının yer aldığı bu yazı, geziden döndükten sonra, tuttuğumuz notların gözden geçirilmesi ve kaydetmediğimiz bazı isimleri hatırlayabilmek için başvurduğumuz birkaç kitap desteğiyle oluştu.

1 Haziran sabahı yola koyulduk. Başka bir yazının konusu olan rotamızı motosiklet üzerinde geçilecek Alexandropolis (Dedeağaç), Komotini (Gümülcine), Xanthi (İskeçe), Kavala, Drama, Seres, Selanik, Larisa, Trikala, Kalambaka, Meteora, Trikala, Lamia, Atina çizgisi oluşturmuştu. Atina’ya ulaştıktan sonra Savvas Tsilenis’le buluşup, buradaki iki günden sonra Pire üzerinden feribotla adalara, oradan da Türkiye’ye döndük.

Pire’den Türkiye’ye doğru gelirken, feribotların öncelikle uğradığı adalar topluluğu, kıraç topraklarına karşın özgün mimarileriyle öne çıkan Kiklad Adaları (Orta Ege) oluyor. Kiklad sözü, “cyclades-circle”dan geliyor. Bu adalar topluluğunun tam ortasında yer alan ve bugün üzerinde yerleşim yeri bulunmasa da arkeolojik değeri yüzünden günü birlik turların düzenlendiği Mikonos’un hemen yanındaki kutsal Delos Adası’nın etrafında dairesel biçimde yerleşmiş adalar anlamına geliyor. Burada gün ışığına çıkan ve Kiklad sanatlarını günümüze kadar taşıyan heykelleri de Atina’daki müzelerde görmek mümkün. Paros’a uğrayıp, aynı akşam Samos’a geçtiğimizde, Türkiye’ye geçen sene yapılmakta olduğunu bildiğimiz araç geçişinin kalktığını, ancak yayaların geçebildiğini öğreniyor, kara kara ne yapacağımızı düşünüyoruz. Bundan sonrası ise tam bir macera; Samos Pythagorio Kasabası’ndan Agathonisi ve Patmos Adalarına, oradan Kalimnos ve Kos’a geçiyoruz. Kos’tan Bodrum ise teknenin tipine göre 20-45 dakika sürüyor. Dönüş için bu kadar acele etmemizin sebebi vize sürelerimizin sona ermesi.

2200 km’lik Yunanistan seferinden dönüşte uğradığımız adalarda çok sıkıntı çekmiş, çok keyifli, güvenli ve görülüp üzerinde vakit geçirilmesi gereken yerler olan Yunan Adalarının tadını tam anlamıyla çıkaramamıştık. Daha gezinin üzerinden iki ay geçmemiştik ki ani bir kararla vize aldıktan sonra internette “Yunan Adaları Gemi Tarifesi” araştırması yaparak 5 Ağustos sabahı kendimi yeniden beyaz motorumun üzerinde buldum. Hala da yapılması gereken işlerimiz olduğundan saat 12:30 Bandırma feribotuna binmek üzere yolculuğa beraber çıkacağımız arkadaşım Ceyda Vatan ile sözleştik. Bu yeni planımıza göre Kuşadası’na kadar motorla inecek, motoru orada bir arkadaşımın evine bıraktıktan sonra kaskları ve korumalarımızı yanımıza alarak Samos’a geçecektik. Yola çıkmadan önce hiçbir rezervasyon yaptırmadık, ancak yaptırmak isteyenler olursa internet üzerinden pek çok bilgiye ulaşmak mümkün. Yunan Adaları, çok uzun olmayan ve neredeyse hiç arabanın bulunmadığı, güzel ve kıvrımlı yolları ile motor kullanmanın çok zevkli olduğu yerler. Buna rağmen eğer sadece adalara gidiyorsanız kendi motorunuzu götürmenize hiç gerek yok. Bunun başlıca sebeplerinden bir tanesi Türkiye’den araç ile Yunan Adalarına geçişin çok az sayıda yerden ve çok pahalı fiyatlarla yapılabilmesi. İkincisi;

➤ Yunanistan’a ilk gidişimiz esnasında oranın Olympos’unda bir mola

adalarındaki kiralık scooter bolluğu. Ada yollarında, Rodos ve Girit hariç, hiçbir zaman büyük motora ihtiyaç duymuyorsunuz ve scooter kiralari da sudan ucuz. Bizce en önemli maddeyi oluşturan üçüncü sebep ise, motorun taşınabildiği büyük feribotların içinde saatler boyu denizde kalmaktan sıkılıyor ya da bunlarda vakit kaybetmek istemiyorsanız aynı mesafeyi 2-3 saatte aşan hızlı gemilere ancak motorsuz binilebilmesi. Daha sonraları bir arkadaşımızın bize sorduğu belli bir hacimdeki motorların üstündekilerin (250cc üzeri) gemiye alınmaması gibi bir şey söz konusu değil. Sadece 250 cc üzerine daha çok para ödemeniz gerekli. Motor kiralamak için muhakkak motor ehliyetine ihtiyacınız var. Ehliyetinizde A2 ibaresi varsa, Türk ehliyeti ile rahatlıkla motor kiralamanız mümkün. Yanımda Turing’den aldığım uluslararası ehliyetim de olmasına rağmen hiç kullanmadım. Gidiş tarihi açısından en uygun dönem Haziran ayı çünkü bu tarihte fiyatlar normal sayılabilecek düzeyde seyrediyor. Turistin bol olduğu Ağustos ayına ise “High Season-Yüksek Sezon” diyorlar ve fiyatlar açısından en uygun dönem. Scooter kirasından otel odası fiyatına kadar herşey iki ile çarpılıyor.

Saat 12:00. Motorla olduğumuz için tıka basa dolu Bandırma feribotunda kolayca yer buluyoruz. Manisa’ya kadar hava çok sıcak, korumalı kıyafetlerin içinde yağ gibi eridiğimizi söylemek mümkün. Benzin ihtiyaçları dışındaki tek molamızı Manisa’dan Sabuncubeli’ne tırmanmadan önceki bir benzincide verdik. Saatte 90km/s’i aşmayan bir hızla saat 21:00 civarında Kuşadası’nda kalacağımız otele vardığımızda sıcaktan bitmiş bir haldeyiz. Motoru garaja koyarak derin bir hüzünle arkama baka baka otele geri döndüm. Sıcak bizi çok yormuş olmalı ki yatağı zor buluyorum.

Samos - Pisagor’un Adası

Sabah saat 7 civarında kalkarak, sırt çantalarımızı ve kasklarımızı alarak Kuşadası Limanı’na iniyoruz. Samos’a giden tekne saat 09:00’da kalkıyor ve adam başı vergiler dahil 25 USD. Hava çok güzel, Ege’nin derin mavi sularında yol alırken heyecan duymamak elde değil. 1 saat 45 dakika süren bir yolculuktan sonrası, daha önce motosikletle geldiğimizde bir türlü Türkiye’ye geçemediğimiz Samos’un ana limanı olan Vathi Kasabası’na ulaştık. Bu adanın aşiği bir arkadaşımız olan Volkan Olgun’un tavsiye ettiği, limanın karşısında yer alan Pegasus Rent-a-Bike, Samos’lu Kostas ve Hollanda’da yaşayıp, yazları buraya dinlenmek için gelen Malezyalı Frank tarafından işletilen bir motor kiralama dükkânı. Haziran’da bize çok yardımcı oldukları için güle oynaya giriyoruz dükkandan içeri. Frank eşyalarımızı alıp güvenli bir yere koyuyor, oradan

➤ Samos Adası, Vathi Kasabası, Avli Pansiyon

➤ Samos Adası, Pisagor Heykeli, hemen arkasında Davutlar Milli Parkı

10 Euro'ya kiraladığımız scooter ile yine Frank'in tavsiye ettiği sahildeki Aeolis Otel'den girilen sokağın sonundaki Avli Pansiyon'a gidiyoruz.

Yunanistan'ın pansiyonları bizdeki anlayıştan farklı. Öncelikli olarak oda standartları bizim 2 yıldızlı oteller kalitesinde ve işletme anlayışları çok profesyonel. Avli (Afli okunuyor) ahşap eski bir konak, küçük bir kapıdan geçilen enfes bir avlusu var ve odalar bu avluya bakıyor. İki kişi için 30 Euro istenen odanın tavanları yüksek, içeride çok hoş bir ahşap kokusu var. Eşyaları Frank'ten alıp odaya yerleştirdikten sonra

kendimizi uzaktan gelen bir sirtakinin ezgisine kaptırıp, sesin geldiği yöne doğru ilerliyoruz. Üzeri asmalarla örtülü bir bahçe lokantası burası ve biz kurt gibi acıkmışız. 2 ay sonra, özlediğimiz yemeklere kavuşmak üzereyiz ve daha önce de yaptığımız gibi kalamar istiyoruz tabii ki. Kalamar İstanbul'da yediğimiz dairesel, taratorlu olandan çok farklı. Kalamarı saçaklarıyla beraber bütün getiriyorlar, üzerindeki sosu çok kalın değil ayrıca tarator yerine üzerine limon sıkılıyor. Üzerine büyük bir beyaz peynir diliminin konduğu sığır salatasına ise "Greek Salad" deniyor ve her yerde sabit fiyat; 3 Euro. Geliştirdiğimiz teoriye göre Yunanistan'da bir lokantanın fiyat kategorisini Greek Salad'ın fiyatına bakarak anlayabilirsiniz (3 Euro'nun üstü pahalı lokanta, 3 Euro normal, aşağısı ucuz). Bira sevmediğimiz halde neredeyse damacana ile getirdikleri 500ml'lik Heineken'i ve derin dondurucudan çıkarttıkları buzlu bardakları sevmemek elde değil. Aşık olduğumuz yerlere dönüşümüzü kutluyoruz. Yemekten sonraysa 50'lik Kymco scooter'a atlayarak adanın kuzeyi boyunca ilerledik. Kuzey rüzgarlarına açık Kokkari, engin maviliğe sahip rüzgârlı denizi ve çakıllı kumsalları ile ilk durak, sahili çok canlı. Biz buraya şöyle bir göz gezdirerek 2 km uzaktaki Tsomadou Plajı'na devam ediyoruz. Bir önceki gün geçirdiğimiz sıkıntılı motor yolculuğunun izleri suya girdikten sonra tamamen siliniyor. Akşamüstü bir ada turu yapmaya karar veriyor, adanın kuzeyinde yer alan ve ikinci ana limanı konumundaki Karlovasi'ye doğru sürüyoruz motoru. Karlovasi, II. Dünya Savaşı esnasında önemli bir deri ve ayakkabı sanayiine sahip olmasının sonucu oldukça zengin. Deniz kıyısı boyunca dizilen neo-klasik malikânelerin süslemeleri hala canlı. Adanın batı ucunda yer alan ve Yunan Adaları'nın en yüksek dağlarından olan Kerki'ye bir selam verip güneydeki virajlı dağ yollarında köylere gire çıka ilerliyoruz. Yol boyunca bizimle aynı otelde kalan İtalyan çiftle yolumuz sürekli keşişiyor. Kullandıkları siyah BMW R 1150R bize kendi motorumuzla buraya gelişimizi hatırlatıyor... 90 km süren bu yolculuk saat 19:00 civarında doğu ucundaki Pythagorio'da sona eriyor. Bir

➤ Ermoupolis, gidilip görülmesi gerekli güzel bir şehir

önceki yolculuğumuz sırasında kaldığımız bu kasaba misafirperver insanların yaşadığı dükkânlar ve evlerden oluşuyor. M.Ö. 580'de burada doğmuş olan matematikçi Pisagor'dan adını alan kasabanın parke taşlı sokakları ve küçük limanına dizilmiş küçük evlerin altında lokantalar var. İsveçli bir garsonun servis yaptığı lokantada, Yunanlıların souflaki adını verdiği şişe geçirilmiş tavuktan (isteğe göre başka etlerden de yapılabilir) oluşan yemeğimizi yerken, Kuşadası'nın Davutlar Yarımadası Milli Parkı'na ve Pisagor'un heykeline bakarak batırıyoruz güneşi. 1989 yılında Nikolaos İkaris tarafından tasarlanan ve limana doğru bakan heykel, bir dik üçgeni yakalamaya çalışan Pisagor'u tasvir etmekte. Hemen arkasında görülen Davutlar Yarımadası ise elinizi uzatsanız dokunulacak mesafede...

➤ Siros Adası, Ermoupolis'in mermer kaplı sokakları

Akşam Vathi'ye geri dönüyoruz. Ertesi gün Mikonos'a geçmek istediğimizden bir acentaya gidip ertesi sabah 06:00'daki gemi için билет alıyoruz. Kişi başı normal koltuk ücreti yaklaşık 16 Euro.

Mikonos'u kaçırsanız nereye gideceğiniz belli olmaz (Siros)

Ertesi sabah 06:00'da limandayız. Motoru bir gece önce Frank'in tarif ettiği üzere dükkânın önüne bırakıp anahtarını da paspasın altına koyuyoruz. Gemi geliyor ancak kalkmak bilmiyor. Feribotlar Yunan Adaları'nın atardamarı. Geldiği ve gideceği zamanlarda bomboş liman alanı panayır yerine dönüyor. Geminin önünde yine öyle bir kalabalık, 07:30 gemisi kalkıyor, bizimki ancak 08:00 sularında ağır aksak yola çıkabiliyor.

Uğradığı Karlovasi ve İkaria limanlarında da uzun uzun bekleyen gemi 7 saate yakın sıkıcı bir açık deniz yolculuğundan sonra Mikonos'a varıyor ancak diğerlerinde uzun uzun duran o değilmiş gibi buraya dokunmasıyla ayrılması bir oluyor. Biz koridorları aşmış da aşağıya indiğimizde kapak kapanıyor gemi yola çıkmış bile. "Eee, nereye gidiyoruz" diyoruz, cevap "Siros, 1 saat uzakta". Çok canımız sıkılıyor, öğleden sonra Mikonos'ta denize gireceğimizi düşünürken biz Siros yollarına düşüyoruz.

Tanrı Hermes'ten adını alan Ermoupolis, Siros'un ana limanı ve Kyklad (Orta Ege Adaları Grubu) Adaları'nın en büyük kenti. Ege'nin meşhur meltem rüzgârı biraz sert esiyor olsa da Mikonos'ta inemediğimize seviniyoruz. Büyük tersanesi sayesinde elde ettiği zenginliği ile 19. yüzyılda Yunanistan'ın en önde gelen limanlarından olan şehir, kuzeyde Katolik Ano Siros ve güneyde Ortodoks Vrandado adlı ikiztepelele taçlanmakta, limanın çevresinde yer alan bir amfiteatro biçiminde şekillenmekte. Merkezi olan Plateia Miaouli'nin mimari güzelliği sayesinde Ulusal Tarih mirası olarak kabul edilen kentteki bütün kaldırımların ve yolların tertemiz mermer kaplamaları şehrin bir dönem olağanüstü zenginliğinin işareti. Kıyıda nefis kafeler ve pizzacılar var ancak bizim karnı-

➤ Siros Adası, Ermoupolis Belediye Binası

➤ Siros Adası, Ermoupolis Belediye Binası

mız aç ve ara sokaklarda rastladığımız, bir ana-kızın işlettiği küçük ama çok güzel bir lokantada karnımızı doyuruyoruz. Atina'da da yediğimiz gibi burada da enfes bir zeytinyağlı ıspanak yemeği var, battal boy porsiyonun yanında limonla servis ediliyor. Sokaklar bomboş, klasik öğle molası (siesta) görüntüsü. Deniz özlemi duyduğumuz için motor kiralamak istiyoruz. Ne yazık ki günün ortasında kiralık bir araç bulmak mümkün değil, bütün halk adanın batı tarafındaki plajlara gitmiş. Kiralıklı motor aramak için doluşırken yürüdüğümüz mermer kaplamalı sokaklar bizi büyülüyor, yine "iyi ki plaja gitmemişiz" diyoruz. Neo-klasik üsluba sahip taş binalar çok göz alıcı ve ihtişamlı. Ağaçların açtığı pembe çiçekler beyaz mermerlere dökülmüş rüzgârla savruluyor, etrafımızda ikimizden başka kimse yok. Biraz içerilere ilerleyince karşımıza çıkan Miaouli Meydanı'nda Alman mimar Ernst Ziller'in tasarımını yaptığı Neo-klasik üsluptaki büyük Belediye Sarayı (1876) yer almakta. Vardaka Meydanı'nda ise Fransız mimar Chabeau tarafından Milano'daki La Scala'nın bir kopyası olarak tasarlanan Yunanistan'ın ilk opera binası olan Apollon Tiyatrosu'nu görmek mümkün. Hasılı gidilip görülecek, yaşanması gereken bir şehir burası. Belediye Binası'nın önündeki kafede "Kaymaki"li dondurma ile güneşi batırıyoruz bu defa.

Şehre indiğimiz limandaki bir acentaya bıraktığımız sırt çantaları ve kasklarımıza neyse ki kimse dokunmamış, bıraktığımız yerde buluyoruz. Acentadan akşam 21:45'teki Mikonos gemisi için bilet alıyoruz; kişi başı 8 Euro. Gecenin karanlığında ilerideki Mikonos'un ışıkları görünüyor, gemi geliyor, 1 saatlik yolumuz var. Yaklaşık 50 dakika sonra gemi bir yere yanaşır, bir önceki deneyimden çıkarımla kapağın tam önündeyiz, kapak iniyor, çok ışıklı olmayan bir şehir, "Mikonos mu?" diye soruyorum, inmeden, "Hayır Tinos burası, Mikonos'a 15 dakika var" diyorlar, yine inemiyoruz. Volkan Olgun'un bahsettiği Douglas Adams'ın "Kutsal Dedektiflik Bürosu" adlı kitabında şöyle yazıyor: "İnsan aklının hayal gücünün varabileceği son noktalarından biri de Yunan adaları feribot tarifesidir. İncil'in Patmos Adası'nda yazıldığını bilirsiniz. Muhtemelen feribot beklerken sıkıntından yazılmış olabilir". Adaların feribotları tam Taşlılarla dolmuşu; nerede ne zaman duracağı, ne zaman gelip, ne zaman kalkacağı belirsiz. Aslında belirsiz değil de, o kadar karışık ki işin içinden çıkmak zor. Neyse sonunda o 15 dakika da geçiyor, gemide yer alan ve Mikonos'a gittikleri her hallerinden belli, şortları, mayoları ve ellerindeki teflerle tam bir Rio Karnavalı havasındaki Avrupalı gençlerle beraber cıvı cıvı Mikonos geceğine iniyoruz.

Mikonos - zgrl kler Diyarı

Mikonos'ta herhangi bir yer ayarlaması yapmamış ve gece ulaşabilecekseniz, yer bulma konusunda size ancak şansınız yardım edebilir. Geçen yıl sadece bu adaya bir milyon turist geldiği ve bu turistlerin her birinin en az 7 gece konakladığı göz önüne alındığında yer bulamamak son derece doğal. Saatler geceyarısını gösterirken indiğimiz Mikonos'un merkezi olan Hora Kasabası'nın limanı panayır yeri gibi. Geminin önünde tuzak kurmuş olan oda satıcılarına fiyat soruyorum, 100 Euro'dan kapı açıyorlar, onlar da şehir dışında... Bütün acentalar kapanmış ya da kapanmak üzere, şehrin iç kısımlarında daha rahat yer bulabileceğimizi düşünerek bir

➤ Siros Adası, Ermoupolis Belediye Binası

yokuşu çıkmaya başlıyoruz. Durum ümitsiz, uzaktan gözükken merkeze iniyoruz.

Mikonos son dönemlerde Avrupa jet sosyetesinin uğrak mekanı, çoklukla sanatçıların yerleşip çalıştıkları, Yunanistan'ın en gösterişli adalarından biri. Şehir merkezinin göz alıcı beyazlıktaki dar sokakları ve küp biçimli evleri minimum lüksü sunmasına karşın çok çekici. Akşamüstleri çıkan ancak bazen sertleşebilen meltem rüzgârından ve korsan saldırılarından korunmak üzere dar tasarlanmış sokaklarında bugün bile kaybolmanız, çıktığınız yeri bulamamanız olasıdır. Kıraç ve bitkisiz doğasına rağmen Mikonos cennetten bir parça gibi. Henüz öğrenci iken "İmar Hukuku" dersinde hocamız "köy yerleşik alanı"ndan bahsetmiş, bu alanın köyün son evlerinden geçen çizginin 100 metre dışındaki izafi sınır olduğunu söylemişti. Mikonos'un merkezi Hora'da bu çizgiyi, yani köyün son evlerini görebiliyoruz. Bu kadar küçük bir yere 2001 yılının verilerine göre yılda bir milyon insan nasıl sığıyor onu anlamak ise mümkün değil...

Saat geceyarısını bulduğunda indiğimiz Hora Meydanı cıvı cıvı,

➤ Mikonos, Hora Kasabası, ileride Delos Adası

➤ Mikonos, Hora Kasabası

barlar ve restoranlar kalabalık ancak bizim Bodrum'da olduğu gibi kulakları yırtan bir müzik yok. Rastladığımız birkaç otelde de yer yok. Tam o sırada önünde durduğumuz bir hediyelik eşya dükkanı sahibi yer arayıp aramadığımızı soruyor, 70 Euro'ya kendisinin bir odası olduğunu söylüyor. Kabul etmemiz üzerine dükkanını kapatmak için biraz süre istiyor, gecenin satışını yapmış olmaktan son derece mutlu, o önde, biz arkada gecenin içinde ilerliyoruz. "Herhalde bize evinde bir oda verecek" diye gayet sesli bir Türkçe ile düşünürken 5 dakika sonra hayatımızda gördüğümüz en dar sokaklardan birine giriyoruz. Adada yaşayan halkın çoğunluğu bu kadın gibi küçük evlerinin alt katını bir odaya dönüştürmüş. Sokaktan direkt girilen, içinde mutfaklığı, banyosu olan gayet temiz bembeyaz bir oda burası. Hafif hafif esen meltem rüzgarı sayesinde nere-

➤ Mikonos'un alçakgönüllü sokakları

deyse hiç rutubet yok, hatta sivrisinek de yok! Kadın, "Pencereleri rahatlıkla açık bırakabilirsiniz burada eşyanıza hiç birşey olmaz" diyor, kendisine bizi plajda yatmaktan kurtardığı için teşekkür etmemizle uyumamız bir oluyor.

İnsanların yavaş yavaş yatmaya gittiği saatler olan 06:30'da, hafifçe serin, güneşli bir Mikonos sabahına açıyoruz gözümüzü. Kendimizi hemen sokağa atıyoruz, gece kıyafetli insanlar geçiyor önümüzden. Rehber kitap, gezenlerin muhakkak kayb olduğunu söylediği halde ona inanmıyoruz, bunun sonucunda kaybolmaksızın kaçınılmaz. Mikonos'un dar ve beyaz sokakları bir masal dünyasını andırıyor. İleride denizin görüntüğü dar bir geçitten denize doğru ilerlediğimizde sağda bitişik nizamdaki yalılardan oluşan "Küçük Venedik" bölgesi, solda ise Mikonos'un sıralı yeldeğirmenlerini görüyoruz. Biraz ilerlediğimizde yol bizi önce ana meydana, oradan da Panagia Paraportiani'ye ulaştırıyor. Paraportiani 1425 yıllarında yapılan, 16. ve 17. yüzyıllarda çeşitli eklerle büyütülmüş olan bir kilise. Kapısındaki tabelada Ortaçağ'daki kalenin arka kapısına (paraportii) yapıldığı yazılmış.

➤ Mikonos Adası, Hora Kasabası'nın Limanı'ndaki Balıkçı Tezgahı

Kahvaltı için meydana çevreye bakıyoruz. Yunanistan'ın en güzel taraflarından birisi de pastahane benzeri fırınları; enfes hamur işleri var, bu dükkanlar sabahın en erken açılanları. Gözümüze kestirdiğimiz bir krepcide sabah kahvaltısı ediyoruz, daha önceki gezimizde öğrendiğimiz "Tçay" kelimesi sayesinde bizim bildiğimiz anlamdaki çayımızı da rahatça isteyebiliyoruz. Yunanlılar İngilizce "Tea" kelimesinden hiç birşey anlamıyorlar.

Mikonos sokakları o kadar dar ki, şehre her türlü araç girişi yasak. Sadece izni olan triportör benzeri malzeme taşıyıcılar ve ufak çöp arabaları girebiliyor. Evler ve sokakların döşemeleri neredeyse hergün deneyecek kadar sık boyanıyor. Özellikle yaz aylarında yapıldığını düşündüğümüz bu uygulama sayesinde her yer temiz ve bakımlı görünüyor. Sokaklarda dolaşip fotoğraf çekiyoruz. Burada dünyaca ünlü moda evlerinin, kuyumcuların, tasarımcıların firma olarak bizzat kendilerini bulmanız mümkün. Gelin görün ki içlerinde yer aldıkları binalar bir o kadar mütevazî. Kasabanın meydana hala eski özelliklerini ve yapısını koruyor. Adanın 5000 olan nüfusu yazın tamamen turizme yönelirken, yılın geri kalan kısmında kendi işlerine ve balıkçılığa devam ediyorlar. Meydana yaptıkları mermer tezgâh üzerinde hala balık satılıyor ve temizleniyor.

➤ Mikonos Adası, Hora Kasabası'nın sürekli boyanan beyaz sokakları

Sabah 09:00 için Santorini'ye biletimiz var ama burada da denize girebilmek için öğleden sonra saat 14:30'daki ile değiştiriyoruz, iki ada arasını üç buçuk saatte alan "Flying Cat" isimli katamaranın fiyatı kişi başı 22 Euro. Santorini'den de Rodos'a geçeceğiz. Ancak haritaya bakarsanız bu iş gemi ile deveye hendek atlatmaktan zor çünkü Santorini Kiklad Grubu'nun en güneyde yer alan adası ve ikisi arasında direkt sefer yok. Aktarmalı olarak yaklaşık 6-7 adaya uğrayarak 1 günde gidebiliyorsunuz. Aklıma uçakla gitmek gibi parlak bir fikir geliyor, soruyoruz, evet uçak var ve fiyatı 75 Euro. Biletleri alıyoruz, ve hemen limanın

➤ Mikonos Adası'nın ünlü Super Paradise Plajı

karşısından 20 Euro'ya bir scooter kiralyoruz, bu defa 50'lik bir sarı Typhoon 50. Korumalar, kasklar giyildikten sonra sabah 9.30'da 6 km uzaktaki Paradise Camping plajındayız. Paradise Camping'ler bazı adalarda bulunan tam teşekküllü konaklama-yüzme-yeme-içme mekanları. Paradise Beach güzel bir plaj. Bu plajdaki işletmede 2 adet bar, 2 adet restoran, alışveriş için bir yer, duşlar, tuvaletler, havuz, bungalowlar ve çadır alanlarından oluşmuş alternatif bir yaşam alanı yaratılmış.

Fazlasıyla yoğun olmasına rağmen gayet temiz ve düzenli bir işletme, tek dezavantajı şehir merkezinden görece uzaklığı. Burada 1 saat kaldıktan sonra Paradise Beach'den yaklaşık 10 km uzaktaki Super Paradise Beach'e doğru çeviriyoruz gidonu. Yol oldukça virajlı ve oldukça da dik bir inişle sonlanıyor. Öğle saatlerine yaklaştığımız için bir scooter ordusu plaja akın etmeye başlıyor. Super Paradise, saklı bir koydaki pırıl pırıl denizden oluşan gizemli bir plaj. Çok vaktimiz yok, suya girmemizle çıkmamız bir oluyor, şehre geri dönüyoruz. Odamıza inen yokuşun başında motoru bırakıp, biraz kaybolarak odayı buluyor, eşyalarımızı alıp scooterin önündeki boşluğa yığıp limana iniyoruz. Liman anababa günü gibi, yolcular dakika başı gelen devasa gemilerden iniyor ya da biniyorlar. Bizim bineceğimiz küçük "Uçan Kedi" yaşıyor, Santorini'ye gitmek üzere heyecanla giriyoruz içine. Bu tekne bizim deniz otobüsleri gibi katamaran ancak daha modern. İçinde herhangi bir ses duymak mümkün değil. Pencereden dışarı bakıldığında ise resmen uçtununu sanıyor insan. Mikonos'tan sonra önce Naxos, ardından Paros, İos ve sonunda efsanevi Santorini gözüktüyor uzaktan.

Santorini - R ya

Uzaktan Santorini'nin hilâl biçimindeki körfezine yaklaşmak rüya gibi geldi bize. O kadar çekici ve değişik bir görüntü var ki önümüzde... Denizden yaklaşık 300 metre yukarıda kurulmuş şehirler küçük beyaz üzüm salkımlarını andırıyor. M.Ö. 3000 yılında Minoslularca kolonileştirilen dairesel biçimli adanın ortasındaki volkanın M.Ö. 1450'de patlaması ile orta kısmı çökmüş, boşluğa dolan deniz yüzünden ada bugünkü hilal biçimini almış. Diğer adı olan Thira, M.Ö. 8. yüzyılda buraya yerleşen Dorlar'dan gelen bir isimdir. Ada-

➤ Mikonos, Motor Parkı; Şehire giremeyen araçların park alanı

➤ Ada limanları'ndan bir kesit, Express Milos kalkışa hazırlanıyor

yı 13. yüzyılda fetheden Venedikliler ise Azize İrene'ye atfen Santorini olarak adlandırmışlar. Athinios, Santorini'nin yeni limanı. İner inmez sizi otobüsler bekliyor ve 1 Euro karşılığında istediğiniz şehre gitmeniz mümkün. Döne dolaşa yüzlerce metre yukarı çıkan otobüs ile Santorini'nin merkezi olan Fira Şehri'ne gidiyoruz. Theotokopoulou Meydanı'na iner inmez gözümde bir motor kiralama dükkanı kestiriyorum, günlerdir 50cc'liğe bindiğimizden dolayı ikimiz de bıkkın durumdayız, o yüzden 80'lik iri cüsseli bir Peugeot Elyseo kiralyoruz, 2 günlüğü 45 Euro. Selesi limuzin gibi, sele altına çantaları tikiştiriyor, kaskları takıp otel aramaya çıkıyoruz. Fira Şehri'nin içine çok dar ve merdivenli sokaklar yüzünden araç giremiyor ancak şehrin arkasında devam eden yol boyunca motorla devam edip, istediğiniz bir ara sokaktan şehre katılmanız mümkün. Katıldığınız ara sokak başları zaten motor parkı halini almış.

Fira'yı görmek için yaşadığımız bir terastan olağanüstü bir manzara seriliyor gözlerimizin önüne. Sol yanımızda Fira şehri, önümüzde kartpostalda fırlamış gibi duran mavi kubbeli bir kilise ve güneş batıyor. Bütün ada misafirlerinin katıldığı bir akşamüstü ritüeli bu, herkes şehrin denize yüzlerce metre yukarıdan bakan sokaklarına dizilmiş, bu ana tanıklık ediyor, üstelik adeta hergün tekrarlanan bir tören haline dönüşmüş. Güneş batmaz bizim aklımıza hala bir yerimizin olmadığı geliyor, atlıyoruz motora çevreyi dolaşarak otel arıyoruz. Denize bakan, birbirinin üzerine asılmış gibi duran binalar arasındaki otellerde fiyatlar gecesi odabaşı 300-400 Euro arasında değiştiği için doğruca deniz görmeyen otellere yöneliyoruz. Fira'nın kuzeyine doğru sürüyorum motoru, biraz sonra içgüdüsel olarak sola sapıyorum. Bir otel var, Ceyda inip fiyat almaya gidiyor, ben de dönmek için az ileri devam ediyorum. Rastladığım "Pansiyon Santor Inn, kiralık odalar" tabelasını görüp içeri girdiğimde duvarda asılı fotoğraflardan eski bir subay olduğu anlaşılan yaşlı bir adam karşılıyor beni. Mükemmel ingilizce konuşuyor, oda var, gecesi 60 Euro. Kahvaltı elbetteki bir Yunan Adası klasiği olarak mevcut değil. Ceyda'yı çağırıyorum, oda çok güzel, gayet büyük ve banyolu. Eşyaları koyup birkaç adım yürüdüğümüzde şehre bakan bir terasa ulaşıyoruz ve neredeyse bütün şehir halkı burada; odadan manzara görmüyoruz ama şehrin en güzel gö-

➤ Santorini, tarife gerek var mı?

➤ Santorini Adası, Oia Kasabası

rüntüğü noktadan sadece 20 metre uzaktayız. Akşam yemeği için dolanıyoruz. Şehirde ya bara benzeyen kafeler, ya da ayaküstü gyro (döner) yapan yerler bulabildiğimiz için hiçbirini beğenemedik. Çok büyük açtığı kreplere enfes malzemeler koyan bir krepçide yediğimiz yemek sonrası Santor Inn'e döndük.

9 Ağustos sabahı, kalkar kalkmaz şehre gündüz gözüyle bir bakıp motora atladık. Hedef, güneyde yer alan volkanik siyah kumulla meşhur Perissa plajı. Yolda Megalochori civarında bir pasta-unlu mamuller fırını görüp duruyoruz. Böylesine mavi bir gökyüzü altındaki sabah havasında kahvaltı çok keyifli. Birazdan önümüzden bir scooter ordusu akmaya başlıyor. Hepsinde iki kişi var ve 50cc'den büyük motoru olan yok. Biz de konvoyu katılıp Perissa'ya iniyoruz.

➤ Santorini Adası, Oia Kasabası'nın evleri

Dar ve ağaçlıklı yolun bir tarafı 8 km uzunluğunda kap-kara kumsal, diğer tarafında da barlar, kafeler, kulüpler çardakların altına yerleşmiş durumdadır. Yunanistan'daki bir diğer güzel uygulama da; plajların hiçbirinde bir kısıtlama olmaması. İstedığınız her plaja ücretsiz girebilirsiniz. Sadece yatmak için sez-long ve şemsiye istediğinizde 2 kişi için ortalama 5 euro ödemek durumundasınız. Perissa'nın hemen yanında adalar üzerindeki en değerli arkeolojik alanlardan biri olan Akrotiri Kasabası var. Burası adanın çöküşüne neden olan volkan püskürmesinde Pompei'ye benzer biçimde lav altında kalmış antik bir Minos yerleşimi. 1967'de 3500 yılın ardından tonlarca külün altından gün ışığına çıkartılan Akrotiri'nin en önemli buluntuları ise renklerini dahi kaybetmeyen freskleri. Fresklerin bazıları Atina Ulusal Arkeoloji Müzesi'nde, bazıları ise Fira'nın merkezinde kurulmuş, küçük, modern Arkeoloji Müzesi'nde saklanmakta, özellikle "Balıkçı Çocuk" ve "Boks Yapan Gençler" freskleri görülmeye değer niteliktedir. Günümüzü Perissa'da geçirip, akşam üzeri Fira'ya uğradıktan sonra motor için enfes sayılabilecek dolambaçlı bir yoldan en kuzeye, Oia'ya,

➤ Santorini Adası, Fira Kasabası'nın lüks otelleri

adanın üçüncü büyük limanına çıktık.

Oia, adada gün batımını en iyi izleyeceğiniz yer olarak kabul edilmekte, gün batımından evvel bir motosiklet akınına uğramakta. Kasabanın kendisi ise adı üzerinde oya gibi işlenmiş; 1956'da geçirdiği şiddetli deprem sonrası dikkatle onarılmış, kırmızı volkanik bir tepenin üzerine kurulmuş beyaz ve pastel renkli evleri, mavi kubbeli kiliseleri ve skafta(mağara) evleri ile geleneksel bir yerleşim. Oia'dan geçip aşağı inen yolu takip ettiğinizde küçük balıkçı köyü Ammoudi'ye ulaşıyorsunuz. Akşam yemeğimizi Oia'nın içinde bir lokantada kalabalık yüzünden zar zor yer bularak yerken, karşıımızda Fira'nın ışıklarını görüyoruz. Yemek yerken keşfettiğimiz bir diğer şey de Santorini'nin şaraplarının nefaseti. Yunan anakarasında da çok güzel şaraplar olmasına rağmen, volkanik bir toprağa sahip Santorini'nin şaraplarının tadı anlatılır gibi değil.

Santorini'deki son günümüzde, denizin ortasında yer alan ve hala aktif olan kraterin olduğu adacığı gezmek istiyoruz. Fira'nın meydanında bir köşede, buraya düzenlenen turları satan Pelican isimli acentadan bilet aldıktan sonra, genelde katırlarla inilen Fira'nın Skala Fira isimli eski, küçük limanına yürüyerek inmeye çalışıyoruz. 580 basamağı inerken, biz bitiyoruz basamaklar bitmiyor. Zar zor tekneye yetişip 10 dakikada hemen önümüzdeki krateri ulaştık. Yunan aksanıyla İngilizce konuşan rehberimiz, öğle sıcağında koşturarak krater tepesine çıkarıyor bizi. Santorini'nin bütün yapılarını-

➤ Oia'da gece

➤ Santorini, 80cc'lik canavar motorumuz

da kullanılan siyah volkanik taşlardan oluşan, Nea Kameni isimli bitkisiz bu garip adacığın yerinden yükselen ısı ayakkabılarımızın tabanını gevşetiyor. Sonunda tepeye vardığımızda hala sülfür kokan aktif krater önümüzde. Az ileride gözükten Fira ve Oia'nın silüeti ise harika. Tekne bizi toplayıp hemen arkadaki daha küçük Palaia Kameni Adası'nın kıyasına götürüyor. Burada bir sıcak su kaynağı denize karışıyor, su ısısı yaklaşık 38 derece. Turdan dönüşte, limandan Fira'ya yaklaşık 2 dakikada çıkan ve kişi başına 3 Euro ödenen teleferiği kullanıyoruz.

Yaşlı otel sahibimiz adanın doğu tarafına bakan terasında oturuyor ve kulağına taktığı büyük kulaklıklardan bize kadar gelen bir pop parçasına tempo tutar halde karşılıyor bizi. Kendisi ile vedalaşıyoruz, eşyaları motora atıp, merkeze inerek motoru da teslim ediyoruz. Buradaki bir bakkaldan şarap aldıktan sonra atladığımız otobüsün hedefi Santorini Havalimanı. Burası uluslararası bir havalimanı ancak sadece AB ülkelerine sefer var gördüğümüz kadarı ile. Hiçbir pasaport kontrolü olmadan Roma veya Münih'e uçabilmek bize çok garip geliyor. Sonunda uçağımız geliyor, küçük pır-pır denen cinsten. Gemiyile 1 günde gidilebilen Rodos, pilotun anonsuna göre bu uçakla sadece 25 dakika.

Rodos

Oniki adanın en büyüğü olan Rodos Adası'nın Paradisi Havaalanı şehre oldukça uzak bir noktada kurulmuş ve taksicileri çok kazıncı. Otobüs çok seyrek olduğundan dolayı mecburen bir taksiyeye biniyoruz. İstanbul'daki bir tur firmasından üçümüze 6 gün için otelden ibaret bir tur satın alarak buraya gelen motor hayranı arkadaşımız Gülşah Kütükçüoğlu ile otelde buluşacağız. Otel, Rodos şehrine yakın olduğu söylenen Faliraki'de, havaalanına 22 km, Rodos'a 12 km uzaklıkta. Rodos, gezdiğimiz diğer adaların aksine çok büyük bir ada. Yunanistan'ın adalar ve anakara dahil bir çok yerinde göremediğimiz büyük otel binaları ve tatil köyleri sanki buraya toplanmışlar. Otel'e ulaşıp Gülşah'la buluşuyoruz. Akşam yemeğinden sonra seferleri çok düzenli olan bir otobüse binerek şehir merkezine indik.

Rodos Kenti kale içinde kalmış eski kentin çevresinde düzenlenmiş modern bir kent. Ada adeta motosiklet cenneti, yollar gayet güzel ve geniş, güneye doğru virajlı orman yolları da bulmanız mümkün. Gülşah da aramıza katılınca motosikletten daha ucuza gelen bir araba kiralyoruz. Günlüğü 38 Euro'ya, 1000cc'lik klimalı

➤ Rodos, Lindos Kasabası

bir Suzuki ile önce Rodos'un güneyinde gelenekselliğini en iyi korumuş olan Lindos Kasabası'na gitmek için yola çıkıyoruz. Benzinci ararken rastladığımız Michelin Bayisi dikkatimi çekiyor. İstanbul'daki scooterimin lastikleri yirmibin kilometreyi geçtiği için değiştirmek istediğim ancak bulamadığım Bopper'ların olup olmadığını soruyorum heyecanla. Lastik var ve tanesi 32 Euro civarında. Tarihini kontrol ediyorum, 2002 ortası neredeyse, kredi kartıyla iki tane alıp bagaja koyuyorum.

➤ Rodos, Şövalyeler Sokağı

Lindos beyaz evlerin çevrelediği, küçük taşlarla kaplı dar sokakları, tepedeki akropolü ve enfes plajı ile hakikaten görülmesi gereken bir yer. Yanlış çukurda kaldığı için bu aylarda aşırı sıcak. Lindos'un beyaz evleri, enfes koyu ve dar sokakları insana Rodos'ta olduğunu unutturabilir. Zaten bu yüzden olmalı insanlardan çok rağbet görüyor. Akropol, Lindos Kasabası'nın en güzel görülebildiği yer, yukarı çıkarken Büyük İskender'in de pelerinini diken Lindos'luların diktiği dokumalar gözden kaçırılmayacak derecede güzel. Buradan çıktıkten sonra daha güneye devam edip, Gennadio, Vatio, Apolokia üzerinden Monolithos'a ulaştık. Çam ağaçlarının çevrelediği yollar Türkiye'nin Antalya civarını andırıyor. Monolithos'da şövalyelerin yüksek bir tepeye kurduğu kaleyi görmek mümkün. Buradan sonra tekrar kuzeye dönerek içinden geçtiğimiz Siana'da bal ve Souma isimli alkolü çok yüksek bir içki üretiliyor. Tatmak için girdiğimiz dükkândaki yaşlı çiftle ahbab oluyor, fotoğraf çekiyoruz. Biraz ilerideki Emponas'ta ise yöre ailelerinin şarap üretimi var. Saat 18:00'e doğru varabildiğimiz Petaloudes Vadisi ise Kelebekler Vadisi olarak biliniyor. Akşam otele vardığımızda kilometre saati o gün için 150 kilometre'ye yakın yol yaptığımızı gösteriyor.

Kale içindeki Büyük Üstadlar Sarayı ve Şövalyeler Sokağı Rodos'un görülmesi gereken yerlerinden. Kale çevresi'ndeki kent 19. yüzyılda büyümüş ve 1920'lerden itibaren İtalyanların eline geçmiş. Liman çevresinde görkemli devlet binaları inşa ettiren İtalyanlar'ın etkileri kentin doğu kısmındaki Nea Agora ve Mandraki Limanları'ndan başka çevredeki dükkânlarda da hala kendisini göstermektedir. Kale içindeki pek çok yapı özellikle Saray ve Şövalyeler Sokağı Mussolini'nin ziyareti şerefine adeta yeniden yapılmış denecek biçimde elden geçmiş. Sarayın içindeki mozaiklerin çoğu Kos'tan getirilmiş ve son derece iyi korunmuş. Çok iyi düzenlenmiş modern bir müze de sarayın bodrumlarında son derece iyi klimatize edilmiş odalardan oluşuyor. Kale içinde gezerken Osmanlı'dan kalan camileri, hanları da görmek mümkün. Kentte gezerken, her yerde olduğu gibi motorsiklet fazlalığı yine dikkatimizi çekiyor.

➤ Rodos, Üstadlar Sarayı'nın Avlusu

➤ Rodos kale içinde motor dizileri

Uzulttu motor parkı olarak düzenlenmiş alanlar o denli dolu ki, değil motor sokmak, çıkartmak bile bir mesele.

Biraz da denizden faydalanıp geri kalan zamanlarımızda Rodos merkezine inerek toplam 6 gün geçiriyoruz. Günübirlik Simi Adası'na gitmek gibi bir fikrimiz var. 1 saatte gidilebilen Simi'ye günübirlik turlar var ve kişi başı yaklaşık 20 Euro. Ancak deniz yolculuğundan o kadar sıkıntı duymuş durumdayız ki işin ucunda Simi bile olsa gitmeyi göze alamıyoruz. İstanbul'daki arkadaşımız Atilla Karasu'nun verdiği telefon numarasından Kos'taki bir oteli arayıp yer ayırtıyorum.

Buradaki son günümüzde sabah erkenden kalkarak limana gidiyoruz. Bir gün önceden aldığımız bilette Kos Hydrofoil'ine (hızlanınca kızaklar üzerine kalkan bir çeşit deniz otobüsü) biniyoruz. İstikamet 2.5 saat uzaktaki Kos Adası.

Kos

Adaya gelişimiz dalgalı deniz yüzünden hiç kolay olmuyor. Aşırı çalkantılı deniz yüzünden fındık kabuğu gibi sallanan tekne açık denize çıkmamak için bizim topraklara neredeyse degecekmişcesine yakın gidiyor. 12 günden sonra özlediğimiz topraklara bu kadar yakın olunca, insanın ister istemez "Kaptan şurada dur da ineyim" diyesi geliyor. Tekne burnunu denize o kadar sert vuruyor ki, gözlerimizi kapatıp bizi tutmaya başlayan denize kanmadan varıyoruz Kos'a. Her iki Yunanistan turumuzun da son adası olması sebebiyle Kos biraz şanssız. İnsanın içinde "hadi artık eve geri dönelim" diye bir his oluşuyor ve Kos'un merkezi çok güzel bir şehir olmasına karşın hiç bir yeri gözünüz görmüyor. Bu belki de biraz hava ile alakalı. Haziran'da geldiğimizde aşırı sıcak bizi bayıltırken, bu sefer de aşırı bir rüzgâr var. En iyisi bir dahaki tura bu adadan başlamak belki de.

Kos on iki adanın 2. en büyük adası, biz rastlamamış da olsak hoş bir iklimi ve yeşil bereketli toprakları var. M.Ö. 3000'den itibaren göçmenleri cezbeden ada, ününü M.Ö 460'ta burada doğan ve yaşayan Hippokrates'e borçlu. M.Ö. 4. yüzyıla kadar bölgede büyük

bir güç olan ada, daha sonra zayıflayarak sırasıyla Rodos Şövalyeleri, Osmanlılar ve İtalyanlar'ın egemenliğinden sonra 1948'de Yunanistan'a katılmış. 30 bin nüfuslu ada halkının 25 bini Türk asıllı.

Yer ayırtmış olduğumuz Türk asıllı Mustafa Çelebi'yi arıyoruz, bizi gelip alarak pansiyon- oteline götürüyor. Pansiyon, bir Türk Kahvesi olan Volaka'nın hemen yanında, kendisini de bütün gün burada bulmak mümkün. Kendi binasında yer yok ancak iki adım ötede yeni yaptırdığı

➤ Rodos kaleiçi

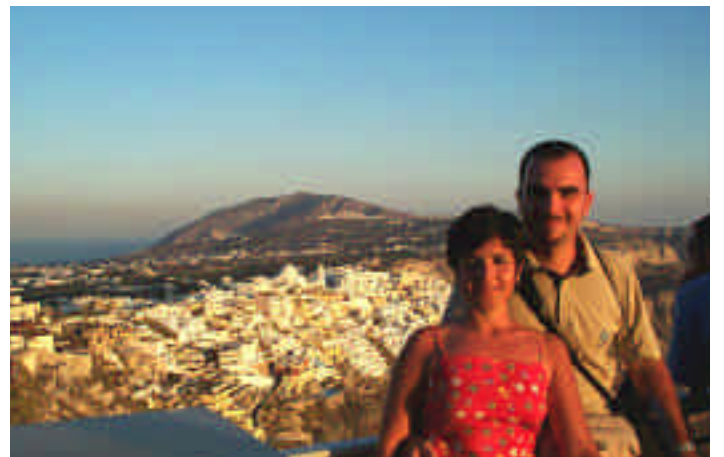

➤ Rodos kaleiçi

bir binadan gecesi 35 Euro'ya oda veriyor bize. Bina yeni ve içinde bir tek üçümüz varız, anahtar da bizde olduğu için adeta Kos'ta ev almış gibiyiz. Eşyaları bırakarak sahildeki kalenin biraz ilerisindeki plaja yürüyoruz. Karşıda Akyarlar, Karaincir ve Turgut Reis gözüküyor.

Akşam üzeri geri dönerken meydandaki caminin yanında Hippokrates'in 2400 yıl önce diktiği söylenen ancak 14 metrelik çapıyla sadece 560 yaşında olan ağacın yanında mola veriyoruz. Buradan görünen limanda yat ve tur tekneleri cıvı cıvı bir görüntü sergiliyor, tam karşılarında da bir o kadar renkli kaldırım kafeleri dizilmişler. Evimize uğrayıp akşam için dışarı çıkıyoruz. Mustafa Çelebi kahvenin önünde bir takım adamlarla oturuyor. İsrarla bize çay ismarlıyor, sohbet ediyoruz. Bizi az ilerideki Türk köyüne götürmeyi teklif ediyor, "yakın mı?" diye sorduğumuzda, o ana kadar yunanlı sanarak ciddiye almadığımız, aynı masada oturup damacana ile kırmızı şarap içen grup hep bir ağızdan "yakın yakın, arabayla hemen şuracıka" diyorlar. Araba ile köy meydanına gittiğimizde, hava kararmak üzere, meydanın iki yanında magazin programlarında sıkça görülen "Arabın Yeri", "Şerif'in Yeri" gibi isimleri olan, Türk yemeklerinin yapıldığı ve tabii Türkler tarafından işletilen lokantaları görüyoruz. Aslında bütün Yunan yemekleri Türk yemeklerine benziyor, buradakilerin farkı kebab yapıyor olmaları. Yemekten sonra tarifeli bir otobüsü beklerken uzaktan aralarında Türkçe konuşan iki köy sakini kadına iyi akşamlar dileyerek şaşırtıyoruz. Otobüs ile şehre döndükten sonra, bizim evin de üzerinde bulunduğu, sadece yaya trafiğinin olduğu sokaktaki bir kaldırım kahvesinde frappe içerek noktallıyoruz geceyi.

Sabah erken, güneşin ilk ışıkları ile ayağa kalktığımızda, Yunanistan'daki son saatlerimizdeyiz artık. Toparlanıp limana indiğimizde, evimizi bıraktığımız için çok üzülüyoruz. Türkiye için biletin mutlaka bir gün önceden alınması gerekli. Tekneyi beklerken elimizde kalan bozuk Euro'lar ile nefis hamur işlerinden alıyoruz. Deniz çalkantılı, 20 dakikada vardığımız Bodrum sokakları aşırı kalabalık. Bodrum'daki evimize doğru giderken seneye nasıl bir rota çizsek, onu konuşmakla meşgulüz.

➤ Ceyda Vatan -Sinan Özgen

EKLER

Yunanistan Gezi Notları II (Adalar)

Selam dostlarım, öncelikle geçen ay yayınladığım Yunanistan anakarası ile ilgili gezi notları hakkında gönderilen güzel mesajlarınızı için teşekkür etmek istiyorum. Gezme fırsatını bulduğumuz, Doğu Ege Grubu ve oniki adalardan dört tanesi ile Saronikos körfezindeki üç ada hakkında toparladığım gezi izlenimlerimi aşağıda sunuyorum.

1- Genel

- Bir kere Doğu Ege Adaları'nın ve oniki adaların her birine Türkiye'den deniz yoluyla ulaşmak ummadığınız kadar pahalı. (İstanbul-Yalova gibi bir deniz yolculuğu gidiş-dönüş 30-60USD. Dönüşte adada 3.000Drh, Türkiye'de 10M TL Liman Vergisi)
- O nedenle bu adaların her birine Türkiye'den müstakil giriş-çıkış değil de, adalar arasındaki tarifeli mahalli ulaşım sistemi (kesinlikle turistik olmayan) kullanılarak bir seferde gezinin tamamlanması önerilir.
- Motosiklet veya araç geçirmek hiçte ekonomik bir davranış değil. Sadece adaları gezerseniz hem triptik, ehliyet ve sigorta masrafı hemde bilet ücreti size çok pahalıya patlar.
- En güzel çözüm, sırt çantanızı yanınıza alıp geçmek, adaya ayak basmaz, günlük ücreti sezona göre 3-6.000Drh arasında değişen 125-150'lik bir scooter'i altınıza çekmek. Formalite, km sınırlaması vs. yok.
- Adalara, rezervasyon yaptırmadan gitmekten çekinmeyin. Yüksek sezonda dahi bir yerlerde mutlaka kalacak yer bulursunuz. Yatak kapasiteleri çok geniş. 5 yıldızlı otelden ev pansiyonculuğuna kadar, her zevke ve keseye hitap eden çözümler mevcut.
- Bu arada Turgay Avcı arkadaşşıma teşekkür etmek ve bilgiyi grupla paylaşmak isterim: Dost Yayınevi'nin Görsel Gezi Rehberleri serisinden "Yunan Adaları" adlı kitap, müthiş bir referans. Özellikle tavsiye ederim.
- Adalar birer turizm merkezi. Son derece zengin Avrupa ve Amerikalı turistler bütün tesisleri dolduruyorlar. Dönüşte, çok daha üstün güzellikleri ve tesisleri bulunan ülkemiz adına ciddi bir moral bozukluğu yaşıyorsunuz.
- Tabii bu duruma sebep çok. Bir kere adalarda aldatılmanız, şişirilmiş faturalar ödemeniz, bayat yemek yemeniz mümkün değil. Sağınızı solunuzu çekiştiren sokak satıcıları veya dükkancı çığırkanları kesinlikle yok. Gönlünüzce gezebilir, dilediğinizce davranabilirsiniz.
- Genelde scooter olmak üzere yerli veya turist herkesin altında bir motosiklet var. İşletmeler son derece ciddi. Citiös Adası'nda dağın başında arızalanan scooterimize yarım saat içinde ve bizzat şirket yetkilisinin de içinde bulunduğu bir ekip ile müdahale edilmesi, arızanın giderilmesi ve binbir özürlerle ayrılmalara yaşadığımız bir olaydır.
- Özet olarak Yunanlılar, adalarda bu işi çözmüş. Öncelikle turizmle ilgilenenlerin bu işin nasıl yapılması gerektiğini, bizde niye yapılamadığını - veya yapılamayacağını - gidip görmelerini öneririm.

2- Lesvos (Midilli)

- Hareket noktası Ayvalık. "Yeni İstanbul" acentası Kadıköy - Eminönü motorları ile iki saatlik yolculuğa 60USD (gidiş-dönüş) alveriıyorlar. (Ailece değil... tek!) Dönüşteki vergiler cabası...
- Mitillini iniş noktanız. Gümrükten sonra şirin bir koya sarılmış şehir merkezi ile buluşuyorsunuz.
- Mitillini şirin bir kıyı kasabası ama kesinlikle turistik değil. Bu adada fazla zaman kaybetmeden hemen kuzeydeki Molivos'a hareket edin.
- Molivos, Assos'un tam karşısında, biblo evleriyle, çok şirin bahçeleri ve arnavut kaldırımlı yollarıyla özelliğini koruyan, sokaklarında gezmeye doyamayacağınız bir Ege kasabası.
- Eğimli arazide kurulmuş eski taş evlerin kendine özgü mimarisi ile genişletilmiş balkonlarında, güneşin batışını izlemek, devamında minicik limanında sıralanmış özgün Rum meyhanelerinde müzik ve sohbet ile birlikte gecenin derinliklerine uzanmak sizin tercihiniz...
- Asırlık sarmaşıkların altına kurulmuş köy kahveleri, eski sokakları, el işi ev eşyaları satan köylülerleriyle görmeniz gereken diğer bir nokta: Agi-ossos Dağ Köyü. Adanın en yüksek noktasında kurulu yemyeşil bir köy...
- Güneyde Plomari pek bir özellik göstermeyen bir yerleşim noktası, önerilmez.
- Midilli'den gerek Chios (Sakız) Adası'na, gerekse adalar bağlantılı olarak Atina'ya kadar gidebilirsiniz.

→ Just Rent a Car&Moto Tel: 43080 Maria Mitillini

→ Pansion Hermes Molivos Tel: 71250-72050

3- Chios (Sakız)

- Çeşme'de Ertürk Ferry İşletmesi, (Fazıl Ertürk) ulaşımınızı sağlıyor. Tek gidiş 30USD gidiş/dönüş 40USD. Tel: 0232-7126768-7126876 Hareket gün ve saatleri değişebiliyor, gitmeden öğrenilmesi gerekir.

- Chios, sahilinde bir yol ve yola sıralanmış eski evleri bulunan bir sehir. Gümrük yolun karşısında... Bu nedenle tekne yanaşınca bariyerlerle yol kesiliyor ve siz gümrüğe giriyorsunuz.
- Chios Adası da çok fazla turistik olmamakla birlikte, gezilecek hoş sahilleri, tarihi yapıları, köyleri olan bir ada. Çok ilginç ev süslemeleri ile dikkati ceken Pyrgi Köyü'nü ve en iyi korunmuş Sakız köyü olan Mesta'yı ve bu köydeki Taksiaarkhis Kilisesi'ni mutlaka görünüz.

4- Samos (Sisam)

- Samos Adası'na Kuşadası'ndan 1.5 saatlik bir yolculukla geçebilirsiniz. Diana Tur. (Aydın Bey) ile irtibat kurarak ulaşım bilgilerini detaylı olarak alabilirsiniz. (Tel: 0256-6181800)
- Ya da bizim geçen yıl yaptığımız gibi, Chios Adası'ndan mahalli tekne seferleriyle (ve Türkiye'den geçişlerde ödenen bedelin çok altında bir fiyata) Samos Adası'na geçebilirsiniz.
- Chios-Samos yaklaşık 3,5 saat sürüyor. Aklınızda olsun, eğer bu yolu seçerseniz, uzun sayılabilecek bir yolculuğun kıskırtmasıyla, geminin ilk yanaştığı yere paldır-küldür kendinizi atmayın!.. (bizim gibi.) Zira teknenin ilk uğradığı yer Samos Adası'nın Nea Karlovassi Köyü'dür ve pek bir turistik değer içermez.
- Tekne daha sonra (+1 saat) Samos Limanı'na yanaşır. Samos'ta diğerleri gibi çok şirin bir kıyı kenti. Buradan çevre adalara (Patmos ve Icaria) günübirlik turistik veya tarifeli bol miktarda tekne bulabilirsiniz.
- Adanın kuzey sahil şeridi boydan boya plajlar ile kaplıdır. Özellikle rüzgar sörfü yapanların tercih ettiği bir iklim yapısı vardır.
- Pythagoreio, antik yapısı, güzel plajları muhteşem güzel tesisleri ve canlı gece yaşamı ile turistik bir merkez. Mutlaka gidilmeli ve hatta burada kalınmalı.

5- Cos (İstank y)

- Cos Adası Ferry işletmesi hemen limanda... Özellikle yaz aylarında günde 3-4 geçiş var. Fiyatı da diğer ada geçişlerine göre daha hesaplı... (Bodrum Ferry - Metin Bey Tel: 252 3160882-3161086)
- Ada yaz aylarında deniz, kum, güneş üçlüsünden azami yarar sağlama mantığı ile davranan, zengin Avrupalı turistlerin işgali altında.
- Kardemana, Paradise Beach, Golden Coast, Thermes adanın çepeçevre plajlarından birkaçı...
- Adada çok sayıda Türk yaşamakta ve sizlere her konuda yardımcı olmak için hazırlar.
- Kalmak için mutlaka Mustafa Celebi'nin pansiyonunu tercih ediniz. Size hem çok uygun fiyatlar sunacak, hem de Nazillili eşi ve çocukları ile birlikte dost bir aile ile tanışma fırsatı bulacaksınız.
- "Arap Taverna" Cos'un 10km batısında Kermetes Köyü'nde... Türk asıllı işletmecisi "Arap", size çok farklı ve müthiş güzellikte tadlar sunacaktır.
- Dağ köyü Zia'da Fantasia isimli, halk oyunları ve Grek müzik içerikli turistik bir işletme var. Size mutlaka önereceklerdir ancak tavsiye etmiyorum.

→ Safari Rent a Car Hüseyin Hacısüleyman Tel: 21023-27918

→ Mustafa Çelebi (Let Rooms) Tel: 28896-23925

(Volaka'nın kahvesinin üstü) GSM: 0944930230

→ Muratlı Tur (Murat Bey) Tel: 22369

6- Saronikos Körfezi Adaları (Egina, Poros ve İdra)

- Sözkonusu bu üç ada, özgün Grek mimarisi, korunmuş yapıları ve tarihi dokusu ile Atina'ya giden turistlerin "Bir Yunan Adası da görmeden dönmeyelim" düşüncesinden hareketle, ilgi odağı olmuş durumda...
- Atina'da herhangi bir turizm bürosu size bu üç adaya her gün düzenlenen günübirlik tekne gezisi için rezervasyon yapabilir.
- Her gün 08:00'de Pire'nin Faliro Limanı'ndan hareket eden gemi, sırasıyla bu üç adaya uğrar. Kısa sayılabilecek süreler sonucunda tekrar yolcularını alarak 19:00 gibi Faliro'ya döner.
- Ücret, gemide öğle yemeği ve otel-gemi-otel transferler dahil 40USD olup, üç adayı da bir günde görmek isteyenler için önerilebilir.

Sevgili dostlarımız Yunanistan'da ada çok. Bizim şimdilik gezebildiklerimiz bunlar... Yunanistan'ın adaları konusunda benden daha fazla birikimi olduğunu tahmin ettiğim Turgay Avcı arkadaşımın tamamlayıcı ve düzeltici yazısını da beklediğimizi de bu arada -hepimiz adına- belirtiyim... Özellikle Kyklad'lar hakkında...

Sevgiyle, sağlıklı kalın. Kaskınız takılı farınız açık olsun.

Atilla Karasu

#251 XL650Vtransalp

Derginin nemli Notu Yazı eski tarihli olduğu için fiyatlar Drahmi cın-

sinden verilmiş olabilir. Samos Adası'ndan Türkiye'ye araçla geçmek mümkün olamamaktadır, o yüzden bizzat sorulmasında fayda vardır.

Yunan Adaları

Öncelikle, Atilla'nın yazısında belirttiği gibi Adalar ile Türkiye arasındaki ulaşımın pahalılığı hakkında diyebilecek bir şey yok. Atilla'nın da dediği gibi, Bodrum-Kos yapıp dönmek, sonra Kuşadası'na gidip, oradan Sisam'a (Samos) geçmek elbette son derece pahalı. Aynı zamanda tek giriş-çıkışlı bir vize aldysanız vizeyi öldürebilirsiniz. Benim geçtiğim bizim kıyılara yakın adalar arasında (Meis hariç hepsi), en ucuz geçiş Bodrum-Kos arasıydı. Motora 22.5M, kişi başı da 7.5M vermişim (vergi dahil, Temmuz 2000). En pahalısı Rodos'tur (en uzak olan da o), haftada bir küçük feribot kalkar, motor 75USD, ayrıca kişi başı 35USD. Kişi ücretlerinde genel uygulama, örneğin Çesme-Sakız (Chios) aynı gün içinde gidiş-dönüş aynı fiyat, yani 30USD, tek yönde 30USD, farklı gün dönüş olursa gidiş-dönüş toplam 40USD. Bu Kusadası ya da Ayvalık hatlarında biraz farklılık gösteriyor. Biraz da normal bu fiyatlar, çünkü her iki ülke de, hem teknelere hem de üzerindeki yolculara çok ciddi vergiler koyuyor.

Sakız-Midilli arasında her gün sabah 05:00'de gemi var, Midilli-Sakız akşam 18:00 gibi; bunlar, çok büyük, yüzlerce araç alan ve konforlu gemiler. Bu iki ada arasında motor dahil, 2 kişi 11.400Drh verirsiniz.

Tüm adalara ait web sitesi olduğundan gitmeden birkaç telefon numarası alın, gittiğinizde oradan arayın. Sisam, Kos, Sakız ve Midilli Adaları'nın Türkiye'ye bakan kıyılarında ve Rodos Burnu'nda, eski yeldeğirmeni yakınında Turkcell ve Telsim aktif.

Orta Ege Adaları'na gelince... Cyclades diyorlar, Kiklad Adaları diğer tüm adalardan daha ilginç gibi... Buralara gidiş çeşitli şekillerde oluyor. Birincisi Atina'dan (Pire ya da Rafina limanlarından) ya da Selanik'ten geçiş. İkincisi, bize yakın adalardan geçiş ve sonrasında bu ada grubuna gidiş ancak her gün gemi bulamazsınız, bunun için Nel Lines, Ventouires Sea Lines ya da Greek Tourism web sitelerine girmelisiniz, hangi gün, hangi adadan hangi ada grubuna gemi olduğunu bulmak için. Bu adalar hem coğrafya, hem insanları hem de yaşayış tarzı olarak diğerlerinden çok farklı. En çok tercih edilenlerden birisi kuşkusuz Mykonos... Şöhretini eşcinsellerin bu adaya çok tercih etmesine borçlu, sokaklarda ya da plajda pek samimi hemcins çiftler görebilirsiniz. Aynı zamanda son derece "rahat" bir ada olduğundan tercihleri normal olan insanlar ya da çiftler de geliyor. Bu adada neredeyse hiç ağaç yok ama adanın coğrafyası, mimarisi ve eğlence tarzı çok etkileyici. Sabahın geçmeye başlasanız öğleden sonra yapacak iş kalmaz, ada biter... Şehir merkezinde Alafkantra diye bir meydan var, insana bir anda İtalya veya Marsilya'daymış hissi veriyor, denize dik evler falan... Bir başka etkileyici ada da Paros... Burası da eğlenmek için birebir, yani sabaha dek süren eğlenceler, Yunanlılar'dan çok Avrupalılar, insan kalabalığı cadde-ler. Paros merkezinden (Pariklia diyorlar) güneye doğru inince Alyki isminde bir koy var, biraz daha gidince Pyrgaki ve Dryos. Buralar ise denize girmek için ideal, suyu bizim Ege'den daha sıcak, Akdeniz kıyılarına göre ise serin sayılır. Kiklad Adaları içinde en sessiz, sakin ve huzur dolu ada ise Amorgos... Bu adada ne yaparsanız yapın mutlaka kafa dinliyorsunuz, başka yolu yok...

Gelelim Santorini'ye... Şimdi, Yunanistan'da herhangi bir turizm bürosuna gidip "hangi adayı önerirsiniz" dediğinizde, büyük olasılıkla Santorini cevabını alırsınız. Santorini ya da diğer adıyla Thira (orada Fira da diyorlar) aslında üç adadan oluşuyor. Büyük olan ve yerleşimin yoğun olduğu Thira (çevresi 70km), karşıda Thirassia ve arada insansız Nea Kameni... Nea Kameni insansız çünkü yarı sönmüş bir volkan orası. Zamanında (MÖ 3. yüzyıla dek) bu üç ada birleşmiş, bu adadaki patlaya patlaya diğerlerini ayırmış... Adaların kesin sınırı 1956'da çizilmiş. Volkanik adanın bazı bölümlerinde özel ayakkabı giymesi gerekiyor çünkü zemin çok sıcak. Zaten Santorini'de (Thira'da) volkan için bir gözlem kulesi var... Thira çok çok ilginç bir coğrafyaya sahip, toprak yok sayılır, sadece volkanik kayalar. Adanın batı bölümü 280 metreye varan uçurluklarla kaplı, yerleşim de orada zaten. Burada insanoğlunun gücünü hissediyorsunuz, o uçurum kenarlarına evler yapmışlar, kocaman küplere toprak koyup çiçekler, ağaçlar dikmişler. Güneş tam olarak adanın karşısından batıyor, aksamüstü adadaki insanlar, turistler bir ayın havasına bürünüp buradan güneşin battığını izliyor ama öyle böyle bir manzara değil, inanılmaz... İlahi bir şey kesinlikle... En pahalı ada da Santorini, temiz, pak iyi bir otel 35.000Drh civarında (2 kişi oda-kahvaltı). Ama benim kaldığım otelde 2 kişilik bir masada verdikleri kahvaltı masaya sığmıyordu... Diğer adalar için tavsiyem kahvaltı falan almayın otelde, verdiğiniz farka değmez, en iyisi bir kafeye gidip güzel birşeyler yemek...

Ben bu adaya bir gün kalmak için gitmişim, ama bir gece yaşayınca huzurdan semirip üç gece kaldım, ayrılırken de gözüm arkada kaldı... 20.000Drh'den ucuz otel bulunabileceğini sanmıyorum. Hotel Villa Renos, merkezde, (286)22369. Santorini'de motarla hiçbir şey yapamazsınız, ama olağanüstü doğası nedeniyle inanılmaz dinlenirsiniz. Motorlu bir gezide bir iki gün mola verip dinlenmek için birebir. Buradan Rodos gemiyle 9 saat sürer (direkt). Ama ben bir dahaki seferde Girit'e geçip öyle giderim Rodos'a, çünkü (Girit'e gitmedim ama) 1.040km çevresi, yeşillikleri ve dağlarıyla çok güzel olduğunu duymuştum.

Şimdiye dek Yunanistan ve Adalar hakkında pek çok e-posta dolaştı. Gezilerin en ilginçini ise arkadaşımız Hakan Erman yaptı, yılbaşında, o Trakya soğuşunda Kavala ve Selanik'e gidip, Thassos Adası'na bile geçti. Biz Çelinc Tiim falan diye dağlarda hıpluyoruz ama Hakan asfalt üstü hard enduro yaptı oralarda... Dünya durdukça kendisini tebrik etmeye devam edeceğiz. Boydan boya Yunanistan gezisini ise geçen Eylül'de Emre Odabaşı yaptı. Buradan basıp, Igumenitsa'ya, oradan İtalya'ya ve en son da Almanya'ya geçti. Aynı yönde bir başka geziyi Levent Kalpakçı yaptı ve Fransa'ya dek gitti.

Herkese güzel günler...

Turgay Avcı, (2001)

Derginin nemli Notu Yazı eski tarihli olduğu için fiyatlar Drahmi cinsinden verilmiş olabilir. Samos Adası'ndan Türkiye'ye araçla geçmek mümkün olamamaktadır, o yüzden bizzat sorulmasında fayda vardır.

Yunan Adaları

Paros'da bir gece kaldık. Adanın yolları pek geniş sayılmaz ve epey virajlı. Hareketli bir ada. Sanırım konumundan dolayı, sürekli birileri geliyor, birileri gidiyor. Yemekler güzel. Bu sefer değişiklik yapıp kalamara veriyorum kendimi, yanında da Ouzo tabii ki. Ouzo, bizim rakı gibi ama rakının tersine bende başağrısı yapmıyor. İcerken sadece buz koyuyorsunuz. Şu eklemeyin, pek kötü oluyor. Aperatif olarak içersen, bolca limon da sıkabilirsiniz. Paros'dan Samos'a geçelim diyoruz ama feribotlardan birindeki bir arıza nedeniyle, zaten biraz karışık olan ferry tarifesi iyice garipleşmiş durumda. Samos'a gidemiyorsak nereye gidebiliriz diye soruyoruz. Yanıt Mykonos. 2 kişi+motor: 5400Drh. Birkaç saatlik bir yolculuktan sonra Mykonos'tayız. Amacınız Bodrum tarzı bir eylenceye, bunun A kalitesi Mykonos'da mevcut. Eskiden cinsel özgürlüğün kalesi olarak bilinen bu ada, şimdilerde İtalyan gay'lerinin istilasına uğramış gibi görünüyor. Tamamen kayalık bir ada olmasına rağmen; yeldeğirmenleri, sokakları ve doğal çevresi çok güzel. Farklı bir şey yapalım diyerek, yolumuzu Paradise Beach'e çeviriyoruz. Paradise Beach, güzel bir plaj. Bu plaja bir de işletme kondurmuşlar. İki adet bar, iki adet restoran, alışveriş için bir yer, duşlar, tuvaletler, havuz, bungalowlar ve çadır alanlarından oluşmuş alternatif bir yaşam alanı yaratılmış. Fazlasıyla yoğun olmasına rağmen gayet temiz ve düzenli bir işletme. Kamp alanında iki kişi 4800Drh. Plaj gün içinde yoğun ve bir tür techno parti havası var. Bir ara barın tepesinde danseden Brezilyalı samba hatunlarını da izlemek keyifli. Akşam saatlerinden sonra etraf biraz sakinleşiyor ve plaj sakinleri bara doğru yöneliyor. Bütün geceyi farklı uzo ve bira markaları arasındaki farkları algılamaya çalışarak geçirdik; hiçbirini tam hatırlamıyorum :)

Sabah 05:30 gibi koyun diğer ucunda bir techno parti başladı. Sanırım güneşin doğuşuna endekslı bir parti. Bir sürü araba ve motosiklet akın akın oraya geliyor. Yerimden kalkabilsem gidecem ama zor, çok zor. Öğlene doğru uyanıp, kendimize geliyoruz. Paradise Beach'den yaklaşık 10km uzakta Super Paradise Beach diye bir yer var. Gidip bakalım nasıl bir yermiş. Yol oldukça virajlı ve oldukça da dik bir inişle sonlanıyor. Güzel bir plaj. Plajın sağ tarafı nudistler tarafından kullanılıyor. Bu plajdan da yeterince istifade ettikten sonra, şehir merkezine doğru yola koyuluyoruz. Bu arada akü nedense epey zayıflamış. Bir aksilik çıkacak mutlaka ama ne... görecekiz.

Mykonos'u epey dolaşıyoruz yaya olarak. Şehir merkezine motor ya da otomobil sokmuyorlar ve de iyi ediyorlar. Bizi Samos'a götürecek gemi gece 01:30'da. Saat zaten onikiye geliyor. İskeleye gidiyoruz ama akü son nefesini verir gibi çalıştırıyor marşa basınca. İlçin'in yanında Douglas Adams'in Kutsal Dedektiflik Bürosu adlı kitabı var. Orada şöyle yazıyor: "İnsan aklının hayal gücünün varabileceği son noktalardan biri de Yunan Adaları feribot tarifesidir. İncilin Patmos Adası'nda yazıldığını bilirsiniz. Muhtemelen feribot beklerken sıkıntudan yazılmış olabilir". Bizi Samos'a götürecek gemi sabah 05:00 gibi geldi. Feribot beklerken hava acayip soğudu her nasılsa. İnsanlar plaj havlularına filan sarınıyor. Ha-

hahaha... Yasasın enduro montu :) Mykonos-Samos, 2 kişi+motor: 9.500Drh.

Gemi sabah Ikaria Adası'na uğruyor. Bu adayı geçen yıldan biliyoruz. Güzel bir ada ama biz Samos'u daha çok sevdiğimiz için Ikaria'da inmiyoruz. Öğlene doğru Samos'a yanaşıyoruz ve tahmin ettiğim gibi marş basmıyor. Motoru itekleyerek karaya çıkıyoruz. İskeleyden inince sol tarafta Pegasus adlı motor kiralayan yer var. Oradaki 60 yaşlarındaki Malezyalı adam (ismi Frank) ve 35 yaşlarındaki Kostas beni geçen yıldan hatırlıyorlar. Biz otel araştırmasına girerken motoru ve eşyaları onlara bırakıyoruz. Kostas aküyü şarja takıyor. Yolunuz düşerse, her ikisine de selamımı söyleyin. Fazla dolanmadan Pisagor Otel'de karar veriyoruz. Hem merkeze yakın hem de yeri güzel. İki kişi: 9.500Drh. Pegasus'dan motoru alıp, bir oto elektriksine gidiyorum. Konjektör sizlere ömür diye teşhisini koyuyor ama ben pek de inanmıyorum. Soluğu Tsoumadou plajında alıyoruz. Geçen yıldan beri burayı özlemişiz. Plajın sağ tarafı "family-nudist" türünden ve Hollanda, Alman, biraz da Yunan ağırlıklı. İşin ilginç plajdaki Alman ve Hollanda popülasyonunun yarısını geçen yıldan tanıyoruz. Uzaktan hafiften selamlaşıyoruz. Samos büyükçe bir ada. Gezip dolaşacak bir sürü yeri var. Adanın pek çok haritası var ama en iyisi "International Map Trade Association" tarafından basılanı. Adada kaldığımız 9 gün boyunca deli gibi dolaşıp, Tsoumadou'da plaj keyfi yaptık. Güneşlik ve 2 sezlong kirası 1800Drh.

Bu arada, bir kaç gün daha o şekilde kullandım motoru ama konjektörün inanılmaz derecede ısınması beni de ikna etti. Adanın orta kısmında kalan Mytilini adlı köyde işini iyi bilen bir tamirciyi tavsiye ettiler. İşini iyi bildiği şuradan belli: Denize 10km uzaklıkta olmasına rağmen deniz motorları filan da bu adama getiriliyor. Ayrıca etraftaki servis manuelleri filan da artı puan. Adam ölçtü-biçti ve değişmesi gerek dedi. Adada binlerce motor var ama BMW pek kullanılan bir marka olmadığı için Kawasaki'nin benzeri bir modülünü biraz tesfiye ederek adapte etti. Modülü 10km ilerideki Karlovasi'den gidip getirmesi, takması ve parçanın kendi fiyatı toplam olarak 25.000Drh tuttu. Yeni modül gerçekten makul ölçülerde ısınıyor ve içim rahat. Ertesi günü dağları aşıp adanın öbür ucundaki Marathokampos'a kadar gazladık. Manzara muhteşem. Öğleden sonra her zamanki gibi Tsoumadou.

Samos'da akşamları yemek yenecek ve alkollenecek epey yer var. Zaten uzo ve Metaxa her yerde karşınıza çıkıyor. Sürekli Souflaki ve Gyro temeye devam ediyorum. Rıhtımın paralelindeki caddede Apovrado adlı restoran çeşit-fiyat-kalite dengesi olarak çok iyi. Akşamları rıhtımdaki Alter Ego adlı pubda takılıyoruz. Ben Metaxa söyledikçe, patron yanında Tequila kıyakları yapıyor. Onun da ismi Kostas. Görürseniz O'na da selamımı söyleyin.

Sonunda dönüş günü geldi. Yunan gümrük memurları mesaiye başlamadıkları için Kuşadası'na motorla sabah geçemiyorsunuz. Akşam 17:00'deki tekneye de en az bir gün öncesinden rezervasyon yaptırmanız gerekiyor. 2 kişi+motor 20.000Drh. 2 kişilik liman vergisi 6.000Drh. Samos çıkışında motora vergi yok. Türkiye girişinde ise adam başı 10USD+motor için de 10USD.

Kuşadası'na akşam ayak basıp, İzmir'e ilerledik. Geceyi İzmir'de geçirdikten sonra Bandırma üzerinden eve dönüş. Bandırma feribotu için önceden bilet almazsanız ayakta kalırsınız.

Ek Daha önce Samos, Ikaria ve Fournie adlı adalara motorsuz olarak gitmiştim. Gerçi her adada motor kiralamak kolay bir şey, ayrıca zorunlu diyebilirim. Motorsuz hayat adalarda biraz zor olabilir. Motor kiralamak için ehliyetinize sanırım Turing'den bir şeyler yaptırmanız gerekiyor. Aksi halde 50cc'lik scooter'dan yukarısını kiralayamazsınız. Bu sene kendi motorumuzla gideceğiz bir aksilik olmazsa. Yunan Adaları motorla gitmek için oldukça iyi bir seçim. Kuşadası'ndan Samos'a geçmek herhalde oldukça pratik olacaktır. Adalarda herkes irili ufaklı motorlar (genellikle scooter) kullandığı için otomobil sürücülerine motosikletlilere oldukça alışık ve güzide memleketimizden alışık olduğunuz tacizlere rastlamıyorsunuz. Genel olarak Türkiye'de tatil yapmaktan daha pahalıya çıkmıyor ve harcadığınızın karşılığını da fazlasıyla alıyorsunuz. Bildiğim kadarıyla Kos, Rodos ve Mikonos biraz daha "turistik" ve görece olarak daha fiyatlıymış. Orta derecede pansiyonları öneririm. Bir çoğu otel konforu sağlıyor. Yerleşim bölgeleri dışındaki plajlar daha tercih edilesi. Bu plajların bir kısmının, en azından bir bölümünün nudist plajlar olduklarını belirttim yeri gelmişken. Samos'da ille de otel diyorsanız, Aeolis Otel'i öneririm. Yolunuz Ikaria'ya düşerse büyük olasılıkla Ag. Krikos'da bulacaksınız kendinizi. Açıkçası biraz snop buldum Ag. Krikos'u. Hiç orada oyalanmadan dosdoğru kuzeye devam edip, Evdilos ya da Nas'i mesken tutabilirsiniz. Fournie adasını Yunanlılar bile pek bil-

miyor. 1500 nüfuslu küçük bir ada. Yemekleri muhteşem. Gerçi yemekler her yerde genellikle pek güzel.

Metaxa, Ouzo, kalamar (kalamari), ahtapot (aktapot) denen güzellikleri ihmal etmeyin. Adalar arası geçişler tahmin edildiğinden çok kolay. İlk varacağınız adada bir tarife edinirseniz olayı çözüverirsiniz.

nemli Nescafe merakınız varsa yanınızda küçük bir su ısıtıcısı ve kahve götürün. Herkes durmaksızın Frappe denen soğuk, şekerli, sütlü ve süslü kahveden içiyor. Tüketim hızları saatte bir bardak gibi. Ben iki dakika içinde bardağı gırtlığa soğuk soğuk boca edince, garson kız "gör-güsüz turist" bakışı fırlatmıştı.

15 gün boyunca Nescafe içmeyi pek beceremedim. Ne kadar tarif edersem edeyim, her seferinde bildiğimiz sıcak nescafe yerine acayip bir şey içmek zorunda kaldım. Açıkçası adalardaki tek sıkıntım da bu oldu.

Volkan Olgun **F650 - İstanbul**

Derginin nemli Notu Yazı eski tarihli olduğu için fiyatlar Drahmi cinsinden verilmiş olabilir. Samos Adası'ndan Türkiye'ye araçla geçmek mümkün olamamaktadır, o yüzden bizzat sorulmasında fayda vardır.

Ceyda Vatan

Y. Mimar, Araştırma Görevlisi

İTÜ Mimarlık Fakültesi / Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü

Sinan zgen

Y. Mimar, Araştırma Görevlisi

İTÜ Mimarlık Fakültesi / Mimarlık Bölümü / Bina Bilgisi Ana Bilim Dalı

BMW R850 R

Aprilia SR150

Kaynaklar

Anonim, (2001), Yunan Adaları

Dost Yayınları Gezi Rehberi, Ankara

Couvelas-Panagiotatou, A. (2002)

"Nature, Geometry, Architecture"

An antidote to neovernacular kitsch

<http://www.ntua.gr/arch/geometry/tns/agnes/index.htm>

Coccosis, H., Parpairis, A. (1995)

"Assessing The Interaction Between Heritage

Environment And Tourism: Mykonos"

Sustainable Tourism Development

Athenaeum Press, Amsterdam, pp. 107-125.

Constantopoulos, E. (1999)

'Colours Apartment Complex',

20Th- Century Architecture Greece

Exhibition Catalogue, Prestel Verlag, Munich

Giacumatos, A. (1999)

'Vacation House, Akrotiri'

20Th- Century Architecture Greece

Exhibition Catalogue, Prestel Verlag, Munich

zgen, S. (2002)

Kişisel Fotoğraf Arşivi

Stasinopoulos, T.N. (2002)

"The Blue Drinkable Volcano"

first web edition 29.01.00

<http://www.ntua.gr/arch/geometry/tns/santorini/#architecture>